

Huwelijk Eerste Lezingen

1. *Genesis 1,26-28.31a* *God schiep de mens als zijn beeld en als man en vrouw. De mens kreeg als opdracht vruchtbaar te zijn en verantwoordelijkheid te dragen voor de schepping.*

Uit het boek Genesis

In het begin, bij de schepping van hemel en aarde, sprak God, toen Hij de dieren had geschapen: 'Nu gaan Wij de mens maken, als beeld van Ons, op Ons gelijkend; hij zal heersen over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, over de tamme dieren, over alle wilde beesten en over al het gedierte dat over de grond kruipt.' En God schiep de mens als zijn beeld; als beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. God zegende hen, en God sprak tot hen: 'Weest vruchtbaar en wordt talrijk; bevolkt de aarde en onderwerpt haar; heerst over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, en over al het gedierte dat over de grond kruipt.' God bezag alles wat Hij gemaakt had en Hij zag dat het heel goed was.

2. *Genesis 2,18-24* *Man en vrouw zijn geschapen om elkaars aanvulling te zijn. God heeft hen heel eigen geschapen. Hij brengt man en vrouw naar elkaar om samen verantwoordelijk te zijn.*

Uit het boek Genesis

In het begin, bij de schepping van hemel en aarde, na de schepping van de eerste mens, sprak God de Heer: 'Het is niet goed dat de mens alleen blijft. Ik ga een hulp voor hem maken die bij hem past.' Toen boetseerde God de Heer uit de aarde alle dieren op het land en alle vogels van de lucht en bracht die bij de mens om te zien hoe hij ze noemen zou: zoals de mens ze zou noemen: zo zouden ze heten. De mens gaf dus namen aan alle tamme dieren en aan al de vogels van de lucht en aan al de wilde beesten; maar een hulp die bij hem paste vond de mens niet. Toen liet God de Heer de mens in een diepe slaap vallen; en terwijl hij sliep nam Hij één van zijn ribben weg en zette er vlees voor in de plaats. Daarna vormde God de Heer uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen, een vrouw en bracht haar naar de mens. Toen sprak de mens: 'Eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees! Mannin zal zij heten want uit een man is zij genomen.' Zo komt het dat een man zijn vader en moeder verlaat en zich zo aan zijn vrouw hecht dat zij volkomen één worden.

3. *Genesis 12, 1-9* *Wij lezen hier hoe God aan Abraham de belofte doet dat hij een groot nageslacht zal zien. Abraham die God geloofde deed wat de Heer van hem verlangde.*

God de Heer sprak tot Abram: 'Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat Ik u zal wijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat hij een zegen zal zijn. Ik zal zegenen die u zegenen, maar die u vervloeken zal Ik vervloeken. Door u zal zegen komen over alle geslachten op aarde.' Toen trok Abram weg, zoals de Heer hem had opgedragen, en Lot ging met hem mee. Abram was vijf en zeventig jaar toen hij Haran verliet. Met zijn vrouw Sarai en met Lot, de zoon van zijn broer, met al hun bezittingen en met degenen die zij in Haran in dienst hadden genomen, ging Abram op weg naar Kanaän. In Kanaän aangekomen, trok Abram het land in, tot bij de heilige plaats van Sichem, de eik van More. Toentertijd waren de Kanaänieten nog in het land. Daar verscheen God, de Heer aan Abram en zei: 'Aan uw nageslacht zal ik dit land in bezit geven.' Toen richtte hij daar een altaar op ter ere van de Heer, die hem verschenen

was. Vandaar trok hij verder naar Beth-el, sloeg zijn tent op tussen Beth-el in het westen en Ai in het oosten, richtte een altaar op ter ere van de Heer en riep de naam van God de Heer aan. Daarna trok Abram verder naar de Negeb toe.

4. *Tobit 8,5-10* *Twee mensen die voorbestemd zijn om met elkaar door het leven te gaan vragen om Gods zegen over hun huwelijk. Zij vragen God om een nageslacht, om een goede gezondheid en om samen oud te mogen worden.*

Uit het boek Tobit

Op de avond van hun huwelijk zei Tobias tot Sara: 'Wij zijn kinderen van heiligen en wij kunnen dus niet zó gehuwd zijn als de heidenen die God niet kennen.' Zij stonden beiden op en samen baden zij vurig dat ze gezond zouden blijven. En Tobias bad: 'Gezegend zijt Gij, God van onze vaders, moge de hemel en de aarde, de zee, de bronnen en de rivieren en alle schepselen die erin wonen, U prijzen. Gij hebt Adam gemaakt uit het stof van de aarde en hem Eva tot hulp en stut gegeven. Welnu Heer, als ik mijn zuster hier tot me neem, ga ik geen ongeoorloofde verbinding aan, maar verlang ik naar een nageslacht, waarin uw Naam geprezen wordt door de eeuwen heen.' En ook Sara bad: 'Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons, en laat ons samen oud worden in een goede gezondheid.'

5. *Psalm 103, 1-3.4b-5a.6-8.11.13.15-18* *Deze psalm is een lied dat de liefde van God voor de mensen bezingt.*

Ik wil Hem noemen bij zijn Naam, de heilige God, zowaar als ik leef.
Ik dank Hem uit de grond van mijn hart en geen van zijn weldaden wil ik vergeten.
Hij is de vergeving van mijn zonden, Hij zal mij genezen keer op keer.
Hij omgeeft mij met goedheid en tedere liefde, Hij maakt mijn dagen vol van geluk.

Wat Hij beloofd heeft maakt Hij waar, Hij neemt het op voor alle verdrukten.
Hij gaf aan Mozes zijn Naam te kennen en heel het volk heeft zijn werken gezien:
barmhartige Heer, genadige God, eindeloos geduldige liefde.

Ja, wat de hemel is voor de aarde, dat is zijn liefde voor hen die geloven.
Zoals een mand voor zijn zonen barmhartig is, zo is Hij voor ons een barmhartige Vader.

Mensen, - hun dagen zijn als het gras, zij bloeien als bloemen in het open veld;
dan waait de wind, en ze zijn verdwenen en niemand weet waar ze hebben gestaan.
Maar duren zal de liefde van God, en Hij doet recht van geslacht op geslacht
aan allen die zijn verbond bewaren, zijn woord behartigen en het volbrengen.

6. *Psalm 139, 1-6.13-17* *Deze psalm doet ons inzien dat God alles van ons weet omdat Hij het is die ons geschapen heeft en ons kent, beter dan wij onszelf kennen. Voor Hem hoeven we dan ook niets verborgen te houden.*

Mijn God, Gij peilt mijn hart en Gij kent mij, mijn God, Gij weet waar ik ga of sta. Gij doorziet mijn gedachten van verre, Gij hebt mijn reizen en rusten bepaald en wat ik ook doe, Gij zijt ermee vertrouwd, ja, en er komt geen woord over mijn lippen, mijn God, of Gij hebt het al gehoord. Gij zijt vóór mij en Gij zijt achter mij, Gij hebt uw hand op mij gelegd - wonder van wijsheid dat mij te boven gaat, onbereikbaar, ik kan er niet bij.

Uw schepping ben ik in hart en nieren, Gij hebt mij geweven in de schoot van mijn moeder.
Ik dank U, Gij hebt mij zo wonderlijk gemaakt, ontzaglijke wonderen zijn al uw werken. Door

U ben ik gekend, mijn ziel en mijn gebeente, in mij was niets voor uw ogen verborgen toen ik werd gevormd in het diepste geheim, prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.
Ik was nog ongeborn, Gij had mij al gezien, en al mijn levensdagen stonden in uw boek nog voordat Gij er een van had gemaakt. Te groots zijn uw gedachten voor mij: God wat een machtig geheel.

7. *Hooglied 2, 8-10.14.16a; 8,6-7a* *Sterk als de dood is de liefde. Oude poëzie die gloednieuw en hoogst actueel is op deze dag. Liefde is antwoord op een roep. Je voelt je aangetrokken door elkaar. Je wilt elkaar respecteren en verantwoordelijk samen op weg gaan.*

Uit het Hooglied.

Hoor, daar is mijn geliefde;
kijk, daar komt hij aan, over de heuvels snelt hij voort.
Mijn geliefde is als een gazel, hij lijkt wel het jong van een hert.
Daar staat hij achter de muur van ons huis.
Hij ziet door het raam en kijkt door de tralies naar binnen.
Nu roept mijn geliefde en zegt tegen mij:
'Sta op, mijn liefste, komt toch, mijn schoonste.
Mijn duif, die u verscholen hebt in de kloven van het gesteente,
in de holten van de rotsen,
laat mij uw gezicht zien, laat mij uw stem horen
want uw stem is zo mooi, uw gezicht zo lieflijk !'

Mijn lief is van mij en ik ben van hem.

En hij zei tegen mij:
'Draag mij als een zegel op uw hart, als een zegel aan uw arm:
want sterk als de dood is de liefde,
met de onverbiddelijkheid van het dodenrijk
sluit zij ieder ander buiten.
Haar vonken zijn bliksemschichten, vlammen van de Heer.
Geen stortvloed van water kan de liefde blussen,
geen rivier spoelt haar weg.

8. *Prediker 3, 1-13* *Deze passage uit het mooie boek Prediker maakt heel duidelijk dat alles in het leven zijn tijd heeft en men niets moet overhaasten. Maak je geen zorgen, want God zal overal in voorzien.*

Alles heeft zijn tijd:
er is een tijd voor elke aangelegenheid onder de hemel.
Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven,
een tijd om te planten en een tijd om planten uit te rukken.
Een tijd om te moorden en een tijd om te genezen,
een tijd om te slopen en een tijd om te bouwen.
Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen,
een tijd om te jammeren en een tijd om te dansen van plezier.
Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen op te stapelen,
een tijd om te omhelzen en een tijd om daarvan af te zien.
Een tijd om te zoeken en een tijd om zorgeloos te zijn,
een tijd om te sparen en een tijd om te verkwisten.
Een tijd om scheuren te maken en een tijd om ze te herstellen,
een tijd om te zwijgen en een tijd om te praten.

Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten,
een tijd van oorlog en een tijd van vrede.
Dus iemand die zich afbeult, wat schiet hij er mee op, wat gaat hij er op vooruit?
Ik heb gezien wat God de mens allemaal gegeven heeft om zich mee bezig te houden,
en alles wat Hij gemaakt heeft is mooi, op zijn tijd.
Maar de mensen heeft Hij meer tijd en duur ingegeven dan hun hart kan bevatten.
De volle omvang van wat God tot stand gebracht heeft - geen mens die erbij kan.
Mij is gebleken, dat er voor de mens niet beters weggelegd is dan tevreden te zijn,
en op het goede, dat het leven biedt, uit te zijn.
En verder dit: als een mens geniet van eten en drinken en tevreden vaststelt
dat zijn geploeter ook goede kanten heeft, is dat iedere keer een geschenk van God.

9. *Romeinen 12, 9-18* *In deze passage uit de Romeinenbrief geeft Paulus een aantal praktische aanwijzingen hoe je als christen met mensen - en zeker ook met je partner - moet omgaan.*

Broeders en zusters,
Uw liefde moet ongeveinsd zijn. Haat het kwaad, houdt vast wat goed is. Bemint elkander hartelijk met broederlijke genegenheid. Acht anderen hoger dan uzelf. Laat uw ijver niet verflauwen, weest vurig van geest, dient de Heer. Laat de hoop u blij maken, houdt stand in de verdrukking, volhardt in het gebed. Draagt bij voor de noden van de heiligen, beoefent de gastvrijheid. Zegent hen die u vervolgen; ge moet hen zegenen in plaats van hen vervloeken. Verblijdt u met de blijden en weent met hen die wenen. Weest eensgezind. Schikt u zonder hooghartigheid in de omgang met gewone mensen. Weest niet eigenwijs. Vergeldt niemand kwaad met kwaad. Hebt het goede voor met alle mensen. Leeft voor zover het van u afhangt met alle mensen in vrede.

10. *Korinthiërs 13, 1-8a* *Een loflied op de liefde; een liefde die openstaat voor velen. In een christelijke gemeenschap heeft iedereen zijn eigen gave om de gemeenschap mee op te bouwen. Maar zonder de liefde dienen zij tot niets. De liefde bezielt alle gedragingen. Dit geldt ook voor het huwelijk als de kleinst mogelijk christelijke gemeenschap.*

Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen: als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal. Al heb ik gave van de profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen verzet: als ik de liefde niet heb, ben ik niets. Al deel ik heel mijn bezit uit, al geef ik mijn lichaam prijs aan de vuurdood: als ik de liefde niet heb, baat het mij niets. De liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij. De liefde vergaat nimmer. De gave der profetie zal verdwijnen, tongen zullen verstommen, de kennis zal een einde nemen. Want ons kennen is stukwerk, en stukwerk ons profeteren. Maar wanneer het volmaakte komt, heeft het onvolmaakte afgedaan. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind. Nu ik man geworden ben, heb ik het kinderlijke afgelegd. Thans zien wij in een spiegel, onduidelijk, maar dan van aangezicht tot aangezicht. Thans ken ik slechts ten dele, maar dan zal ik ten volle kennen zoals ik zelf gekend ben. Nu blijven van kracht: geloof, hoop en liefde, dit drietal. Maar de grootste van de drie is de liefde.

11. *Efeziërs 4, 1-6* *Paulus doet een beroep op ons om te leven zoals God dat van ons vraagt. Dit is een leven in liefde en eenheid, zonder problemen en ruzies. We moeten proberen de eenheid die God graag ziet in ons midden te bewerkstelligen.*

Broeders en zusters, ik, Paulus, gevangene in de Heer, vraag u met aandrang: leidt een leven dat beantwoordt aan de roeping die gij van God ontvangen hebt, in alle deemoed en zachtheid, in lankmoedigheid, liefdevol elkaar verdragend. Beijvert u de eenheid van de Geest te behouden door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals gij ook geroepen zijt tot een en dezelfde hoop waarvoor Gods roeping borg staat. Eén Heer, één geloof, één doop. Eén God en Vader van ons allen, die is boven allen en met allen en in allen.

12. *Efeziërs 5, 2a.25-32* *Paulus spreekt hier van de liefde tussen Christus en zijn kerk. Hij ziet het huwelijk tussen man en vrouw als een afspiegeling van deze liefde. Daarom ook moet er in het huwelijk waarachtige liefde zijn, omdat ook Christus de kerk liefheeft.*

Broeders en zusters, leidt een leven van liefde naar het voorbeeld van Christus, die ons heeft bemind en zich voor ons heeft overgeleverd. Mannen, hebt uw vrouw lief, zoals Christus de kerk heeft liefgehad: Hij heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen, haar reinigend door het waterbad met het woord. Hij heeft de kerk tot zich gevoerd als een heerlijke bruid, zonder vlek of rimpel of fout, heilig en onbesmet. Zo moeten ook mannen hun vrouwen liefhebben, zoals ze hun eigen lichaam liefhebben. Wie zijn vrouw bemint, bemint zichzelf. Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat; integendeel, hij voedt en koestert het. En zo doet Christus met de kerk, omdat wij ledematen zijn van zijn lichaam. 'Daarom zal de man vader en moeder verlaten om zich te hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één vlees zijn.' Dit geheim heeft een diepe zin. Ik voor mij betrek het op Christus en de kerk

13. *Filippenzen 4, 4-9* *In deze passage spoort Paulus ons aan vast te houden aan wat goed is en de deugd in de praktijk te brengen. Dan zal de God van de vrede met ons zijn.*

Broeders en zusters, verheugt u in de Heer te allen tijde. Nog eens: verheugt u! Uw vriendelijkheid moet bij alle mensen bekend zijn. De Heer is nabij. Weest onbezorgd. Laat al uw wensen bij God bekend worden in gebed en smeking, en nooit zonder dankzegging. En de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus. Tenslotte, broeders en zusters, houdt uw aandacht gevestigd op al wat waar is, al wat edel is, wat rechtvaardig is en rein, beminnelijk en aantrekkelijk, op al wat deugd heeft en lof verdient. En brengt in praktijk wat u geleerd is en overgeleverd, en wat gij van mij hebt gehoord en gezien. Dan zal de God van vrede met u zijn.

14. *Kolossenzen 3, 12-17* *Verdraagzaamheid, vergeving, nederigheid, zachtheid, geduld: het zijn allemaal kenmerken van de manier hoe christenen met elkaar omgaan. Al het goede dat we doen, doen we in zijn Naam en dan zal er vrede in ons hart en onze relatie met anderen heersen.*

Broeders en zusters, bekleedt u als Gods heilige en geliefde uitverkorenen met tedere ontferming, goedheid, deemoed, zachtheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, als de een tegen de ander een grief heeft. Zoals de Heer u vergeven heeft, zo moet ook gij vergeven. Voegt bij dit alles de liefde als de band der volmaaktheid. En laat de vrede van Christus heersen in uw hart; daartoe zijt gij immers geroepen als leden van één lichaam. En weest dankbaar. Het woord van Christus moge in volle rijkdom onder u wonen. Leert en vermaant elkander met alle wijsheid. Zingt voor God met een dankbaar hart psalmen, hymnen en liederen, ingegeven door de Geest. En al wat gij doet in woord of werk, doet dit alles in de naam van Jezus de Heer, God de Vader dankend door Hem.

15. *1 Johannes 4, 7-12* *Liefhebben wordt zichtbaar in concrete daden; daaraan kan men zien dat wij thuisshoren bij God. Het eerste gebod is God liefhebben en het tweede gebod daaraan gelijk is je naaste liefhebben als jezelf.*

Vrienden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft, is een kind van God en kent God. De mens zonder liefde kent God niet, want God is liefde. En de liefde die God is, heeft zich onder ons geopenbaard, doordat Hij zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft om ons tot het leven te brengen. Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft ons zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen. Vrienden, als God ons zozeer heeft liefgehad, moeten ook wij elkander liefhebben. Nooit heeft iemand God gezien, maar als wij elkaar liefhebben, woont God in ons, en is zijn liefde in ons volmaakt geworden.